

..hobbeldebobbeldehobbelde... Een treintje schommelt ons naar 'de stad' Borkum. Wiebelend op houten banken glijden we door het weidse landschap. 'Een weekend weg?', had John gevraagd...

'Wat dacht je van Borkum, het grootste waddeneiland van Oost-Friesland? Vanuit Eemshaven vaart er een boot heen.' En nu hobbeldebobbel ik hier. De Borkumer Kleinbahn is 7,5 kilometer lang en ooit aangelegd om vanuit de haven bouw-materiaal te transporteren voor de nieuwe vuurtoren, die nu 125 jaar oud is en liefkozend 'de sigaar' wordt genoemd. Nu vervoert de *Dünenexpress* voornamelijk toeristen, van hoogbejaard tot jeugdig rebels. Waarom ze komen? Het mooie weer: door een gunstige ligging heeft Borkum een *Hochseeklima*, waardoor de zon in feite altijd schijnt of zich snel weer laat zien. De lucht: onvervuild, pollenarm en jodiumhoudend, en daarom een verademing voor gasten met een allergie. De natuur: het eiland maakt deel uit van het *Nationalpark Niedersächsischer Wattenmeer*, dat weer ligt in de Waddenzee, werelderfgoed. De cultuur: want een rijk verleden (denk aan ruige walvisvaart of aan chique toeristen in de 19de eeuw) hoort ook bij dit *Nordseeinsel*.

'Fiesta!' Zo beschrijft hotel-uitbater René Füllner het eiland-gevoel. 'Er waait een tropisch windje en het zand is spierwit. Eigenlijk ontbreken alleen de wuivende palmbomen.' René is van origine een Berlijner, maar terug naar het vasteland wil hij *nie wieder*, nooit meer. 'Ik durf ook niet, het is er criminelier. Hier kun je 's avonds nog je fiets buiten laten staan.'

Massage of modderbad

Vanaf 1846 kwamen de eerste reizigers naar Borkum. Rijke stedelingen, want alleen zij hadden tijd en geld voor vakantie. Vanuit houten karren op het strand stapten ze het zeewater in. Een ansichtkaart uit de jaren dertig toont er zo'n honderd op een rij. Op het strand herinnert nog één verloren kar aan deze tijd. Tegenwoordig huurt men een strandstoel, maar niet zo-maar eentje. De *Strandzelt* is een kruising tussen hutje en klap-stoel. Gestreept of egaal, in elke mogelijke tint, wat voor een schilderachtig *Totaleffekt* zorgt.

We slenteren verder langs hoge witgepleisterde panden. De dames en heren van weleer bouwden vele huizen en sanatoria - nog steeds in gebruik - in Victoriaanse stijl, rijk versierd met ornamenten. Meer recent kregen projectontwikkelaars de vrije hand, want ook het betonhotel is helaas geen zeldzaamheid. En over de oude strandboulevard, de Bürgermeister-Kievit-Promenade, wandelt nu volk van allerlei slag. In laag tempo, niemand heeft haast. Vanuit het muziekpaviljoen klinkt een strijke, gevolgd door gezang. Hier op de Promenade kun je dagelijks van mei tot en met oktober concerten bijwonen, al hoor je dan wel telkens vrijwel hetzelfde programma.

Meer lokt de zee. De gymmen gaan uit. Ik moet even met mijn voeten in het water poedelen. Het zand voelt zacht en warm, en ook het water is aangenaam. Terug op het strand ploft een bruinverbrande man op zijn badlaken, tussen vrouw en zoon. 'Zo, waar kom jij vandaan?', wil hij weten, 'Wij komen uit Dortmund.'